

РЕШЕНИЕ

№ 5311

гр. София, 18.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2503** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 112 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Делото е образувано по жалба на Т. С. Д. – Долло срещу решение ЕР № 0182/30.10.2018 г. на специализиран състав по психични и вътрешни болести при НЕЛК.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. По същество се иска определяне на по-висок процент неработоспособност сравнено с ЕР № 0216 от 33/29.05.2012г. на специализиран състав на НЕЛК по психични болести, с което е определена трайно намалена неработоспособност /ТНР/ 50% за срок от 2 (две) години.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, за съдебно заседание редовно призована, не изпраща представител.

Административен Съд С.-град, II отделение, 33-ти състав, след като разгледа изложените в жалбата доводи и представените материали, намира от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото доказателства от фактическа страна се установява, че с ЕР № 0705 от 043/15.03.2012 г. на ТЕЛК –психични заболявания при ЦПЗ [фирма], [населено място], на Т. С. Д. – Долло е определен 30% ТНР за срок от 3 години, с диагноза умерено тежък депресивен епизод. Определена е дата на инвалидност

11.07.2011 г. и противопоказания на труд – труд със значително психическо натоварване. От представените по преписката документи от НОИ – Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ № 94Т1-1395-1/5/28.02.2012 г. е установено, че от 2007 г. е налице психиатрично лечение, като през м. 02/2011г. е лекувана с диагноза „Посттравматично нарушение“. Обективно: астенно-хиподепресивен синдром.

Същото решение на ТЕЛК е отменено с ЕР № 0216 от 33/29.05.2012 г. на специализиран състав на НЕЛК по психични болести по отношение на оценката на работоспособността и срокът на инвалидност, като са определени 50% ТНР и срок от две години, а в останалата част по отношение на датата на инвалидност, причинната връзка и противопоказани условия на труд е потвърдено ЕР № 0705 от 043/15.03.2012 г. на ТЕЛК.

По повод писмо № 1029-50-18591/5 от 22.08.2017 г. на НОИ – Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ (л. 30), ведно с представена медицинска документация, е съставено ЕР 0619 от 047/14.03.2018 г. на ТЕЛК II МБАЛ – II състав, с което е прието, че Т. С. Д. – Долло е работоспособна. Прието е водеща диагноза: „Биполарно афективно разстройство – смесен тип“ /БАР/, но поради непредставяне на документация за психичното състояние и лечението на БАР през 2017 г. няма определяне на ТНР съгласно Наредбата за медицинската експертиза 2017 г.

Решение ЕР 0619 от 047/14.03.2018 г. на ТЕЛК II МБАЛ – II състав е оспорено с възражение вх. № 1030-40-1926/10.07.2018 г., по повод на което се е произнесъл НЕЛК – специализиран състав по психични и вътрешни болести при НЕЛК с решение ЕР № 0182/30.10.2018 г., с което се потвърждава решението на ТЕЛК по всички поводи с оценка работоспособна. Посочено е, че произнасянето е по документи. Посочено е още, че с ВР на НЕЛК от 2012 г. са определени 50% ТНР във връзка с пресираща астено-депресивна симптоматика при умерено тежък депресивен синдром на Рецидивиращо депресивно разстройство. Установено е, че в МЕД няма медицинска документация и не е представена допълнително такава, обективизираща психично страдание за периода 2014 г.-2018 г., поради което е прието, че се касае за ремисия на РДР, което не обуславя процент ТНР.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл. 112, ал. 1, т. 4 от 33 решенията на НЕЛК подлежат на обжалване. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалването в настоящото производство ЕР № 0216 от 33/29.05.2012 г. на специализиран състав на НЕЛК по психични болести е постановено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 103, ал. 2 от 33 във връзка с чл. 3, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ и чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - специализиран състав по психични болести, определен съобразно водещата диагноза. Административният акт е издаден в установената от закона форма, като същият е подписан от председателя на състава и всички членове, положили подписи под съответните на имената им номера 1, 2 и 3 от решението. Оспореното експертно решение е постановено и при спазване на административно-производствените

правила.

Позовавайки се на посочените по-горе медицински експертизи съдът счита, че правилно не е определен процент трайно намалена работоспособност. В случая спорът се свежда до това, как се определя ТНР.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ в приложимата редакция (ДВ, бр. 62 от 2018г., в сила от 27.07.2018 г.) Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация. С промяната на нормата отпада възможността за преглед на лицето, както и при недостатъчна документация да се прекрати процедурата и преписката да се върне на РКМЕ. Т.е. при липса на данни за здравословно състояние или недостатъчно данни за влошено здравословно състояние, НЕЛК има възможност само да откаже определяне на ТНР

Оценката на трайно намалената работоспособност следва да бъде определена в съответствие с действащите норми към датата на експертното решение на НЕЛК, тъй като всяко медицинско освидетелстване и изготвяне на медицинска експертиза отразяват здравословното състояние на лицето към момента на постановяване на административния акт на експертизата на работоспособността. /В този смисъл: Решение №6240/18.05.2017 по адм.дело № 2796/2017 г. на ВАС/.

По делото не са представени допълнителни доказателства, извън приложените пред административния орган, за състоянието на жалбоподателката. От приложения на л. 32-б3 от делото превод от немски документи, които са били обект на изследване от административния орган, съдът не може да направи обоснован извод за състоянието на жалбоподателката. Указана е доказателствената тежест, вкл. необходимостта за ангажиране на медицинска експертиза, доколкото съдът определено не разполага със специални познания в психическата и психиатрична медицина, както и за последствията по чл. 161 ГПК вр. чл. 144 АПК.

Предвид изложеното съдът прави извод за неоснователност и недоказаност на жалбата на Т. С. Д. – Долло срещу решение ЕР № 0182/30.10.2018г. на специализиран състав по психични и вътрешни болести при НЕЛК.

С оглед на изложените мотиви, и след извършване на служебна проверка за законосъобразността на оспорвания акт, на основание чл. 168 АПК, по всички основания на чл. 146 АПК, съдът приема, че оспореният административен акт е валиден, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, материалния закон и целта на закона, и като такъв не подлежи на отмяна.

Водим от горното, Административен съд София - град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Т. С. Д. – Долло срещу решение ЕР № 0182/30.10.2018 г. на специализиран състав по психични и вътрешни болести при НЕЛК, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: